

ти гекатомбами жертв, посвяченням цілого національного господарства, втратою великих культурних націй і розмірно високого рівня цивілізації, рукою державного устрою, розгромом національної солідарності і суспільній дисципліни, врешті втратою держави та поневідомним національного хребта, якого вже більше ніколи не вдається яскіль вигнати.

Період нашої кіннізької доби був не менше геройчний і лицарський як тодішній період в історії західноєвропейських народів. Але навірд чи знається в історії іншого другого народу така трагічна доля як доля українського боярства. Ця наша провідна верства, через столяцтво як двістіліття, на кожніх городиці та в кожному дому, рицарі поруйновані та скривленім в бою з монголами, боронили народну цілості перед головними другими наїздниками зі заходу, що налегли підступом, то насилів, ставши кроком винищував аж врешті винищувачі української аристократії, вже і так смертельно ослаблені змаганням з азійсько-монгольським потоком — а по столиці дочекалася нехтування пам'яті і власним народом, зблазненими чужими доктринами.

Детини, Глинські і Корінтовичі, Байди-Вишневецькі й Могили та інші а може і десятка тисяч інших бояр і боярських по-томків, що змаганням і власним трупом городили доступ до ріані землі наїздників Сходу, в яких імена араз в кістальні закрили перед пам'ятю потомків земля, це святы по-стати нашої історії.

Що в тагі винищування української aristocratiqueї верстви багато українських родів присмоклювалося, що правда, але чи душошукавши причини цього, як і завдаємо собі труду пропонувати ці причини — чому саме відходили від нас ці землі, чи сникуючи порівнюючи дійсності давнину хода б і з недавнім? А здається бу... є багато деяного такого, що приявся до нашої спільноти, але є й таке що часом віддає. Врешті, якби тією міркою, інтелігенти, скотили судити себе самих, то здається земля перезважала б не в нашу користь. Який жо є відсоток з тієї інтелигенції що по краї і по територіальному походженню належала до Українського Народу — ставши добровільно під рідними правородом — а який лішою на службу прийшов із червоної Москви?..

Та для наших сучасників ми маємо вслипе вирозуміти. За останні 22 роки ми пережили таку стражданну дійсність, що в інші мати залочатися і пам'ятці характерів, а вистояні лише герої на міру перших християнських мучеників. І саме через це бривавий досвід ми повинні зреїдувати дотеперній головословний осуд про цих наших забутих предків.

Маю того — ми не відідихати, а навпаки, позитивні притягати для себе, ті залишки з колишньої нашої аристократії, які залишили та іноді хотіли би повернутися до народу. Історія виникала і в недавнім умом, що неодин з них извернений потомків старих родів, добре заслуживши Батьківщини, та що в нас таких все бракувало і бракує ще сьогодні.

М. Я.

З українських земель

ПРАВОЛІСНА КОМІСІЯ В КИЄВІ

В Києві створено комісію для переведу українського правопису вже від місця трансформації в практоріїв та надрукованім підручником для українських народних шкіл. В загальному, в правописних спрощах комісія видає за основу перший проект правопису, виготовлений Українською Академією Наук у 1929 р. Заданий земісії відбувається приватно тричі з тваринами у відмінній хільського педагогічного інституту. Правописній комісії має започатковано до кінця серпня ц. р. Комісія очолює директор хільського інституту проф. Грушевський, а до складу комісії входять: професор Шаровальський, Коцюбинський, Гороцький, письменник Аркадій Любченко та багато інших мозозаводів.

БИЧУВАЦІВ ПОКАРАНО.

В листопаді 1941 р. розглянуто широко зібрано про бичування в Києві післянням д-са хільської музики, автора м. ін. цікавої монографії п. і. «Шевченко і музыка», проф. Д. М. Рекутика та його дружини. Всі тоді були згадані, що вбивство мало політичний підзасад. З південноамериканською поліцією безлічі в І СД і Києві будемо, що чотирьох вбивників, які доказовано злочином з політичних мотивів, скослено та в діл 15 липня ц. р. розстріляно. При цьому нагад споруємо помилку частини нашої провідної прописи («Стрільба Вісім і І», які стотожнина поживного проф. Д. М. Рекутика в особливому відношенні до хільського композитора Л. Рєндиного, по-мінніши напів великий некролог останньому.

З ЖИТТЯ КІЄВА.

— В Києві відкриво діяльність драматичного театру під управою дир. Сороки. Театр, який пропонується при вул. Фундукельській 22, існує вже як окрема самостійна одиниця.

— На ділянці відкрито в Києві діл музичні школи з семирічним навчанням під методичним керівництвом київської музично-драматичної консерваторії.

З ЖИТТЯ ВІННИЦІ.

— У Вінниці відкрівся Інститут музичній школі. З 11 учиць склали скіпти на дуже добре — 6, на добре — 4, і на посередне — 1.

— В місті Вінниці є діл бібліотеки, які мають загальнокраїнське значення, а саме одна з найбільших в Україні медична бібліотека та бібліотека ім. М. Коцюбинського з книжковим фондовим до 350.000 томів, в яких збереглася ціла низка срібнинних і пізаків видань, стародрукарські та рукописні пам'ятки староукраїнської літератури.

Що в тагі винищування української aristocraticї верстви багато українських родів присмоклювалося, що правда, але чи душошукавши причини цього, як і завдаємо собі труду пропонувати ці причини — чому саме відходили від нас ці землі, чи сникуючи порівнюючи дійсності давнину хода б і з недавнім? А здається бу... є багато деяного такого, що часом віддає. Врешті, якби тією міркою, інтелігенти, скотили судити себе самих, то здається земля перезважала б не в нашу користь. Який жо є відсоток з тієї інтелигенції що по краї і по територіальному походженню належала до Українського Народу — ставши добровільно під рідними правородом — а який лішою на службу прийшов із червоної Москви?..

Та для наших сучасників ми маємо вслипе вирозуміти. За останні 22 роки ми пережили таку стражданну дійсність, що в інші мати залочатися і пам'ятці характерів, а вистояні лише герої на міру перших християнських мучеників. І саме через це бривавий досвід ми повинні зреїдувати дотеперній головословний осуд про цих наших забутих предків.

Маю того — ми не відідихати, а навпаки, позитивні притягати для себе, ті залишки з колишньої нашої аристократії, які залишили та іноді хотіли би повернутися до народу. Історія виникала і в недавнім умом, що неодин з них извернений потомків старих родів, добре заслуживши Батьківщини, та що в нас таких все бракувало і бракує ще сьогодні.

М. Я.

З МАРІПОЛЬЩИНИ.

— «Маріупольська Гетьмана» з 15. липня ц. р. 89, приносить відзнаку кінського сільсько-господарського комітету до України. Маріупольські військові випускають у добровільно оброблені колоди, завданням яких в інвеститу заселені життя у військово-політическій зоні, бальзамишевими землями. Однакож і в Харківщині віддається капітальна земля, худоба, соняч, осіці і потребіві харчові запаси, що дозволяє створити передмістя сільсько-господарської відмінної військово-політическої землі, поземка спустомісних угодних болів.

— В Маріуполі працює п'ять кінотеатрів: «Гіант», «Трудовий», «Лінія Берега», «Віртуоз» і мет, якому та театр ім. Т. Шевченка, які у липні виставляють великий концерт балетних пантомім під співальною назвою «Від Чорного моря до Волги» та пісні «Найбільша» і «Хощенія дурачка».

— Місцева маріупольська драматична трупа видає драми підакадемічними виставами Флер і Т. Шевченка.

— Тенер іде підліткова до відкриття краснавського музею в Маріуполі. В музеї є експозиція, м. ін. метеор, що в 1938 р. впав у с. Маріївка, неадмінічний магнітозон — едина знайдена в піску Сівітському Союзу і ін. ДРІВНІ ВІСТИКИ.

— В липні в преображенському соборі в Дніпропетровську відбулося величний акт інтронізації епископа антиохійської православної церкви Геннаїда, якого доцівши місцеві комітети надбудівці Кальєгермає, пружини йому епіскопського жезла, після чого відсвяжено вро- чистий молебень.

— Нешовдано відбулися у Києві футбольні змагання на стадіоні «Зеніт» між міською дружиною дружинського гарнізону та київською дружиною «Старт», які закінчились висадком 7:1 в користь київців.

— В Ружині, Знігурі та Ємільчині житомирської ге генерального комісарства, відбулося величний атракціон, які передали яким громадським установам понад 80.000 розсівих курчат.

— В Луцьку відкрито курс зупинок техніки, і коли було учать 30 молоді.

— 12 липня ц. р. в с. Пшеничнівцях, кітлерівського району на Кременчуцькому відсвяжено пам'ятник Тарасові Шевченкові.

— Селиця Катеринославської землі відзначила кістку мамута (давана щока і два зуби), які передали до кременчуцького кревезавівного музею.

Сьогодні затемнення обов'язує від год 21:24 до 4:22.

В пошану батька української музики

Майже все життя українців ввязане з рідною піснею. Ці пісні супроводжують українські від кошків до гробової дошки, в усіх життєвих обставинах, радісних і сумних, геройческих та грізничих. І в заряді історії автор «Слова о полку злуге» дає дуже про легендарного співця відомого Бояна, що скончався озброєнім зупинкою лебедями. Катастрофа нашого народу над Канкою відставши від убайдиці пісні.

Весь козацький період української історії супроводжується піснями, які виконують від кошків до політических, славянських, худоби, походів, на геройческих амбажах. Також у таємницькій турецькій музичній школі, ванківській горе-запісці та свою постичну відбитку в народних піснях.

І винайдений арін українського народу після першої землянки та після неї землянок свій відгомон у стрілецьких піснях, що стала асеницією. І винайдені пісні нашої історії осібністю в піснях.

Національний скарб, український народу пісні, складається із пісень XIX ст. і серед тих, що піднесли до пісні до належності вищої мистецтвенної відмінності, є великим композитор — Микола Лисенок. Столяр, рококовий його народдя склали пісню про землю. Лисенок вібрає в піснях своїм складом, які відповідають землі.

Віддати покаяні пісні в ювілейному концерті — це не погано. І вони заслужують пісні про землю, про землю, які відповідають землі.

Із землі виїжджають війська. Треба було, щоб його військо заспівали учать ізрід.

Так і сталося. Кинено зажаха війська Країнського Курсуса Хору в Львові, на якому зазуявши Логинські твори та співочністю ним нироділі, Захарія Кінчук Відда Культурою Прям УЦРК, відправилися до спільноти підгруп цією хору. Немає ж одного новіття які скрихти, в яких не було з амальгами хорів за участю понад 1000 хорів, а з них не відсутній виступ відкрито відпра вилював понад 400.

Погляд Конкурсові Комісії опинився ті хори як звербувані з-під підлітка відкрито відпра вилював понад 400.

На зустрічі Конкурсу було учать три рідні хори: сільські, міськотинські та військово-хори.

Країна Оціновна Комісія відзначила землю в інвесторів та військово-хори, які заслужили про інвесторів землю відмінності. І вони заслужують пісні про землю, які відповідають землі.

Кульмінавівським точком Конкурсу буде збірний виступ усіх 35 хорів, у чиїх числах місце заслуженої землі, як відзначили землі, що заслужують пісні про землю та військово-хори, які заслужили про інвесторів землю відмінності. А засобом для цого буде різда пісні, що заслужують з пісні про землю та військово-хори, які заслужили про інвесторів землю відмінності.

М. Н.

ТВЕРДИНА ДУХА

(Турковицьке село в лінії І. Р.)

Микола Ханільовий сказав: «Життя — це певна історія ріка і прогресу, вона по віках існуємо залишки і не існують куди». Життя певною людиною творить таку саму ріку. Микола Ханільовий попав в ріку, що знесла його в глинише озеро більшевизму і він не вистримав. Довжина життя скільких зі собою. 16 липня 1938 р. озбирілі слуги Польщі розвалили в Турковиціх мазепи, українські капеланчики, пропалася свою душу нехайство до всього, що було українське. Здавалися корогани, що це зовсім «ческо» і «чутівкою» на цілі українські верти. Та поду айтів в іншому боку: Німецька збройна сила разом з розгромом Польщі та добивши югославсько-болгарський потвор, Польща наблизилась горога України.

Українські життєва ріка вступила в нове русло. Свогочасі після спливів відродження Холмщини, поспішаки в своє рідне село до Турковиці Рідину, українські... Свогочасі повинно панувати над рідом святої місце, сповідно, без отруї. Сьогодні турковицькі майдані розташовані китицями винограду сорочоки української колиської молоді. Яка краса! Яка песподівана, колись лиши у праха бачена, переміна!

Ми прибули до Турковиці у вітерок, перед своюю годинною вечорою, напередодні свята. Хмарне небо вищупало дощами погоду, дуже ходильний, айтів вітер. Все ж таки вже збральсь сила народу. Школярів все більше і більше нового прибуває. Гуту промені, душу вони, душу процесії зі своїми священиками. О. М. Барвінський раз-ураз проголосує в звільненому породі і програму сьогоднішнього й завтрашнього дня. Метуштась Курені Молоді. Нафіансіоній з Вереського. Прибувають юнаки на службу. Служжі батьківщини. Одягнені в сині, робочі вбрання та білі беретки. Обличчя тих двадцятілітніх хлопців смага, загоріє від сонця. В розмозі виникають зоруздини і вимулюю до своєї праці. Разом з Кепіловим та Которевом було іх на склі більє стояло.

Позовільно сутені. Відпраявляються кесончино. По весняною о. І. Левчук виглошує до вінших плаху, надіненому проповідю. Слова не заїда. Словів, що відрізняють ходзьманів очі на супору волині дінності, на своє національне походження. На церковному майдані та на площі багато різноманітної деревини. Переслажують віхи дуба та молодіжі вільхи, сосни, берези. І аини старієні заслухані, відрізнили очі свого «хайта», що поділиться на радість своєї підніжки. Ох і чимало позиватися, чимало і розкошні моланів багою величі від слави Черкаської Землі, та чомусь не можуть, обмотавши буйними кучерінами ансті.

Серед такої асанді молоді беїров, сесен та розкішних інан почалися вранці, на другий дні святочного літургії для ногат. Нісля літургії виколосили гарну проповідь о. Р. Гурко з Чернівців. Говорив про шаші, суміжні, про жах останніх передвісничок днів, прещі про великих національних одородженнях української, колиської душі за останніх трьох роках. Біль ногат відпраєши після пінахуду в честь полеглих героїв. Гарно співав хор з Монятий під проводом І. Збаранського. Під заключенням д-ро Ф. Межеко в імені губернського УДК сказав кілька слів до численної зібралої збіжності: Нема чого нарікати на тіжні часи. Се, що я робиться для нашого національного. Тільки гарт духа та апетита праця в борботах праємося нам здійсненням нашої цілі. Зокрема д-р Межеко закликав молоді до праці та підприємництва промисловості.

Знову прилучено на церковну пасху. Тут також недавно сіклічилось Богослівіє. Стареніє сеніори українського національного руху на Холмщині, сен. С. Либорський, ставчі своїм звіднінням про свій вид нашої історії щаго згадкою сківаних холмщан. В 10-й год. має приїхати Вадимка. Народ нетримав жаде. А збрізлося вони, куди більше, ніж у попередніх роках. Хто звів, чи у кільканадцять тисяч уберені. Не будмо, чи гарна сорока погода змінила стілчики праць, чи жадба поділиться думками серед вілажних поених умови, чи ще щось. Холмщани наред, має свою відповідь. Його думі не простудивша ще ні одна письменник, не створено ще людного по-вінницького твору про Холмщину, і школа. Цікаво побут, цікава історія, цікаві люди.

Користаючись з вільного часу, піхуємо заніжом, проходжуємося по пасоші, робимо заніжом, щоб мати з Турковиці гарну пам'ятку. Визволюючи її стараемся залишити всі найбільші моменти. Цікаво, що сьогоднішні зображення у Турковицях

є все має загальноНармакового характеру. Є трохи стойлі, де продюють погані цукорки я є ще гірший «козек», трохи дитячих забавок я є ще ляльний крам. Чисто польська музика. Особливо вражений зеєстрав заміток, де пристосилися українська книжниця з Грубешівом. Всі залежки заканчують вона гарні піанізмом, арт. М. Букатевича. На нему усміхнені малі принці та перша співакінка кінечки. Над ним, широке, розлоге глаїд альєнного дуба. Заднівся старій. Дивно юмо мабуть, що така кілька як тому треба було тут вклади роздрати «Діло», «Сокільська Час» та... буварі, а сегодні — як гарно! Сокільська шківака книжок. Та ще й його я відкладаю...

Владимир Ізборн прихав своїм автомобілем щойно в 12-й год. Ізрично стали вспомінані зупинки на легкий дефект машини, Достойного Гостя во-переди кінна бандери молоді хлопців, що именувалися на гарних конях музичанами перед автомобілем. Ізденко залишив Владимира до парковіального дому. Тут його зустрів підбірдя духомиста та окремо дегустованій ним о. прот. Лашук з Манявії. За хвилін величесьши сіли народу з хоругвями, хрестом та піснями проводити Архієпископа та церковний майдан, як се зміщується Божественна Літургія. Віночок кременських юнаків Служби Батьківщини та Курією Молоді з трудом сприме море людей. Нід вахтовою брамою виїхав «Вітязь наш, наші Архієпископи!» Тут Владимира вітає настірнайший смішник Холмщини о. митр. І. Лещук, привучивши йому спасінською маскою, як подарунок Епіфані. Від насилення відійшов Архієпископ діленим і могутним словом проф. М. Самохваленко. Владимира Ізборн продовжує відправляти літургію в содруженні величного числа духомистів. Святочний настірнай зневільнується й зростає. На засухах вірних помітна радість та гордість. З величеською увагою слухають усі пропозиції свого рідного Архієпископа. Не вірять лиши, що дочекає такої світлі холмщини. До них говорить наївний Достойний церкви рідної, українського мови. Наказує любити свій народ, проповідює для його добра, ще служжі народові — це служба Бога. Гільблю в душі западаєть слова холмщини. Вже й після закінчення святої вони ще стоять пісма звіроможені.

Турковиць — це твердина духа Холмщини. Це свідок і слави і сумінх днів.

Еас.

и не нічого проти їх студій у Словаччині. Без такої викладки вписатися до тутешніх високих школ неможливо. (Присоє тому інтересант звернути пильну увагу на цю послану тілу і не обійтися звісно з упразднення товариства).

Ті, що переходять з інших високих школ, мають залучити індекс та свідоцтво відходу. Всі додатки мають бути в оригіналі (у негорючому) а з урядовою підтвердженням перевідкладом у словницькі мови).

Високовіплатні: 96 кс (але негорючим 126 кс) за семестр. Семестрові платні від 150—350 кс (залежно від числа занесених годин) — за годину, чужінцеві платні 12 кс. Крім того чужинці платять при записах на квістури студійний приплатник а саме: слухачі прав та філософії 300 кс, слухачі медицини 500—1000 кс. Існують і знижки за нове залучення від семестрального для студії усіх менш заможних та добре постулюючих в них участи (платити тільки за горючі).

Нові місця прожиття в Братиславі треба числити мінімум 650 кс при підкористовуваних вимогах.

Приїхав зі звідомі: відмін з підсіділами, замінити їх, що дотепер не відмін. відмінно залучити зі звідомими потребами.

Україна Українського Студентського Товариства «Бесіда» у Братиславі. Український Studenstky Spoloč. «Beskyd» Bratislava, Vajanského nabr. II Slovensko

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

МУЗИЧНЕ И СПОРТОВЕ ЖИТТЯ В ЯРОСЛАВІ

Музично-співакський рух в Ярославі та трохи є-саф обі осінні 1941. Відійшов діорганизатором ка мистецьких імпресій проф. Вінницько-Сарнинська, шільда на студії до Відії була зроблена музикально-співакською з-поміж утиліків, що військівські війська залишили до рідного околівчика. А все таке не завмерло музично-співакське життя, що більше як любителі музики в пісні що залишились, працюють дали на своїх стіках і діють про себе знайти при нагоді досить рідким в останньому часі імпресії.

При кінці першого (у дніх 25 та 26) імпресії від осінні 1941. Відійшов діорганизатором ка мистецьких імпресій проф. Вінницько-Сарнинська, шільда на студії до Відії була зроблена музикально-співакською з-поміж утиліків, що військівські війська залишили до рідного околівчика. А все таке не завмерло музично-співакське життя, що більше як любителі музики в пісні що залишились, працюють дали на своїх стіках і діють про себе знайти при нагоді досить рідким індивідуально артистично.

Но другий яків, орієнтований для земельних гостей, знаменіо літого тепла, що розійшлось від північного молоді, що мало корінні вапна на рівнині-коштері. Поряд кожного пісенно п. Морінська, або сльовенська діржавна гімназія, а чистий дробут жертвувано на імперській червоної крест. В програмі віторина, перезважані українськими народами і співаками пісні «Лялька стрілець», «Ой у лузі», «Лей, якимо село», «Лісік до сині» Шевченка, а прещі маршовою пісні. Обідомахаю хорами місіїв які пісні залишились, працюють дали на своїх стіках і діють про себе знайти при нагоді.

В неділю 5. 7. 9. р. учні української державної гімназії та української торговельної школи в Ярославі відвідували «Санкт Молоді». Свято відбулося на просторому подвір'ї гімназії. Пояснено зо діяльністю молоді, а дзвін якіння скрипал в яєчною різьбленій програмі, що складається із трьох частин. На першу частину склалися військову імпресію до пасх: «Боже Великий», «Червона калина», «Ліс журавлів», «Столи заборі», «Ми гайдамаки». У другій частині склалися наслідували в танцях: «Золотчик», «Жатрівна», «праска». Відмінна танцювала була гарнікою застічкою курсу національних танців, який уміє провадити проф. Гонтар. У кінцевій частині програма відбулося спортивні змагання клопоті, що складається із багу на 100 м., скоків унісочин, удальчин і в танцю, з метання кулею та відбіганням з кошиком. Хлопці здобули високі осаги і мавть оперативність нагороди. І відразу відмінні рівнини подобаються усім глядачам.

В неділю 5. 7. 9. р. учні української державної гімназії та української торговельної школи в Ярославі відвідували «Санкт Молоді». Свято відбулося на просторому подвір'ї гімназії. Пояснено зо діяльністю молоді, а дзвін якіння скрипал в яєчною різьбленій програмі, що складається із трьох частин. На першу частину склалися військову імпресію до пасх: «Боже Великий», «Червона калина», «Ліс журавлів», «Столи заборі», «Ми гайдамаки». У другій частині склалися наслідували в танцях: «Золотчик», «Жатрівна», «праска». Відмінна танцювала була гарнікою застічкою курсу національних танців, який уміє провадити проф. Гонтар. У кінцевій частині програма відбулося спортивні змагання клопоті, що складається із багу на 100 м., скоків унісочин, удальчин і в танцю, з метання кулею та відбіганням з кошиком. Хлопці здобули високі осаги і мавть оперативність нагороди. І відразу відмінні рівнини подобаються усім глядачам.

І відразу відмінні рівнини подобаються усім глядачам.

Відмінні рів

